Mówienie o przymiotach Kościoła oznacza zagłębianie się w istotę tego, co znaczy być chrześcijaninem i należeć do Ciała Chrystusa. Kościół, założony przez Jezusa, nie jest jedynie ludzką instytucją, lecz głęboko duchową rzeczywistością, która odgrywa wyjątkową rolę w historii zbawienia. Aby zrozumieć jego tożsamość, tradycja katolicka, opierając się na Credo nicejsko-konstantynopolitańskim, wyróżnia cztery podstawowe przymioty: **jeden, święty, powszechny i apostolski**. Każdy z tych przymiotów zaprasza nas do refleksji nad naszą wiarą, wzrostu w komunii z innymi oraz życia zgodnego z naszym chrześcijańskim powołaniem.

W tym artykule przyjrzymy się bliżej każdemu z tych przymiotów, ich teologicznym fundamentom oraz praktycznemu znaczeniu w codziennym życiu.

Kościół jest Jeden

Fundament teologiczny

Jedność Kościoła pochodzi bezpośrednio od jego boskiego pochodzenia. Jezus w Ewangelii według św. Jana modli się do Ojca, mówiąc: *„Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie”* (J 17,21). Ta jedność odzwierciedla wspólnotę Trójcy Świętej: jednego Boga w trzech Osobach. Kościół, jako Ciało Chrystusa, jest zjednoczony przez Ducha Świętego, który działa jako więź miłości między jego członkami.

Święty Paweł przypomina nam o tej jedności, mówiąc: *„Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest”* (Ef 4,5). Chociaż istnieją różnice kulturowe, językowe i liturgiczne wśród chrześcijan na całym świecie, wszyscy dzielimy tę samą wiarę w Chrystusa i jesteśmy zjednoczeni w celebrowaniu Eucharystii, która jest sakramentem jedności.

Praktyczne znaczenie

Jedność Kościoła wyzwala nas do działania na rzecz pojednania i wzajemnego zrozumienia, zarówno w naszych parafiach, jak i w dialogu ekumenicznym z innymi wyznaniami chrześcijańskimi. To wezwanie nie jest opcjonalne: każdy chrześcijanin ma obowiązek być budowniczym jedności. Jak to realizować na co dzień? Przebaczając urazy, aktywnie uczestnicząc w życiu parafii oraz starając się zrozumieć innych, nawet w obliczu różnic.

W dzisiejszym świecie, podzielonym przez konflikty polityczne, ideologiczne i społeczne, Kościół jest wezwany, aby być proroczym znakiem jedności. Jako chrześcijanie musimy

świadczyć, że prawdziwa wspólnota jest możliwa, gdy żyjemy w miłości Chrystusa.

Kościół jest Święty

Fundament teologiczny

Świętość Kościoła nie wynika z jego ludzkich członków, którzy są grzesznikami, lecz od jego założyciela: Jezusa Chrystusa. On oddał swoje życie, aby go oczyścić i uświęcić. Święty Paweł opisuje Kościół jako Oblubienicę Chrystusa, którą *„umiłował i wydał za nią samego siebie, aby ją uświęcić”* (Ef 5,25-26). Duch Święty nieustannie działa, aby uświęcać wiernych przez sakramenty, Słowo Boże i życie modlitewne.

Kościół staje się święty także przez swoich świętych. W ciągu historii ludzie wszystkich epok byli żywymi przykładami świętości, pokazując, że możliwe jest życie według Ewangelii w każdej sytuacji.

Praktyczne znaczenie

Świętość jest powszechnym powołaniem. Nie jest zarezerwowana dla nielicznych wybranych, takich jak kapłani czy osoby zakonne, lecz jest celem dla wszystkich ochrzczonych. Jak powiedział papież Franciszek w swojej adhortacji *Gaudete et Exsultate*: *„Pan chce, abyśmy byli świętymi, i nie oczekuje, że zadowolimy się przeciętnym, rozwodnionym i niekonsekwentnym życiem”* (GE, 1).

Jak odpowiedzieć na to wezwanie? Uczestnicząc w sakramentach, zwłaszcza w Eucharystii i spowiedzi, praktykując uczynki miłosierdzia oraz pielęgnując życie modlitewne. Bycie świętym nie oznacza bycia doskonałym, lecz chodzenie za rękę z Bogiem i pozwalanie Mu na przemianę naszych serc.

Kościół jest Powszechny

Fundament teologiczny

Słowo „powszechny” (katolicki) oznacza uniwersalny. Kościół jest powszechny, ponieważ Chrystus jest w nim obecny i ponieważ został posłany, aby głosić Ewangelię wszystkim

ludziom, kulturom i pokoleniom. Jezus nakazał swoim uczniom: *„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody”* (Mt 28,19), co ustanawia uniwersalną misję Kościoła.

Powszechność Kościoła objawia się także w jego zdolności do przyjmowania ludzi z różnych środowisk i kultur, szanując i doceniając ich bogactwo, włączając je w jedność wiary.

Praktyczne znaczenie

Powszechność Kościoła zaprasza nas do otwartości na różnorodność. W społeczeństwie, które często buduje bariery wykluczenia, Kościół jest znakiem jedności w różnorodności. Możemy żyć tą rzeczywistością, przyjmując migrantów, szanując kultury innych ludzi i angażując się w misje.

Ponadto powszechność przypomina nam, że wiara nie jest sprawą prywatną. Jako członkowie Kościoła jesteśmy wezwani, aby być misjonarzami, niosąc światło Chrystusa w każdy zakątek świata poprzez nasze słowa i świadectwo życia.

Kościół jest Apostolski

Fundament teologiczny

Apostolskość Kościoła odnosi się do jego pochodzenia od apostołów, którym Jezus powierzył misję prowadzenia i nauczania swojego ludu. Misja ta jest przekazywana przez sukcesję apostolską, która gwarantuje wierność przesłaniu Chrystusa. Biskupi, w jedności z papieżem, są następcami apostołów i mają obowiązek strzec i przekazywać wiarę.

Praktyczne znaczenie

Apostolskość łączy nas z naszymi korzeniami i zapewnia, że wiara, którą wyznajemy, jest tą samą, którą Jezus powierzył apostołom. Wzywa nas to do studiowania Pisma Świętego, pogłębiania zrozumienia doktryny i ciągłego kształcenia się w wierze.

Praktycznie możemy żyć apostolskością, aktywnie uczestnicząc w życiu parafii, wspierając naszych kapłanów i biskupów w ich misji. Apostolskość zachęca nas również do bycia ewangelizatorami w naszych rodzinach, miejscach pracy i wspólnotach, dzieląc się odważnie Dobrą Nowiną z tymi, którzy jeszcze nie poznali Chrystusa.

Refleksja końcowa: Przymioty jako przewodnik życia

Przymioty Kościoła nie są jedynie pojęciami teologicznymi; są żywym przewodnikiem dla naszej relacji z Bogiem, z innymi i ze światem. Pogłębiając ich znaczenie, znajdujemy inspirację do życia bardziej autentyczną i zaangażowaną wiarą.

Kościół, z jego blaskami i cieniami, pozostaje narzędziem wybranym przez Boga do realizacji Jego planu zbawienia. Rozważając jego jedność, świętość, powszechność i apostolskość, odkrywamy nasze miejsce w tym wielkim misterium i odnawiamy nasze zaangażowanie w bycie uczniami Chrystusa we współczesnym świecie.

Niech te przymioty inspirują nas do pracy na rzecz jedności, dążenia do świętości, obejmowania uniwersalności i życia z duchem apostolskim, pamiętając, że jesteśmy częścią żywego Kościoła, zmierzającego ku Królestwu Bożemu.